

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

w brzmieniu po sprostowaniu

Dnia 25 kwietnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Dawczak - Schaefer
Protokolant:	Renata Klepek

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2019 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. D. (1)

o zapłatę

- zasądza od pozwanego A. D. (1) na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 152.440,46 (sto pięćdziesiąt dwa tysiące czterysta czterdzieści i 46/100) złotych z odsetkami umownymi od kwoty 134.248,96 (sto trzydzieści cztery tysiące dwieście czterdzieści osiem i 96/100) złotych od dnia 4 października 2016 roku, których stopa procentowa stanowi iloczyn współczynnika 4 oraz stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku, z tym zastrzeżeniem, że odsetki te nie mogą przekroczyć wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie;
- zasądza od pozwanego A. D. (1) na rzecz pozwanego (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 13.040 (trzynaście tysięcy czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- przyznaje kuratorowi adwokat K. I. reprezentującej nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. D. (1) od Skarbu Państwa Sąd Okręgowy w Gliwicach wynagrodzenie w kwocie 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększone o należny podatek VAT w wysokości 828 (osiemset dwadzieścia osiem) złotych.

SSO Ewa Dawczak - Schaefer

I C 280/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego A. D. (1) kwoty 152.440,46 zł wraz z odsetkami umownymi naliczanymi od kwot należności głównej w wysokości 132.248,96 zł od dnia 4 października 2016 roku do dnia zapłaty, których stopa procentowa stanowi iloczyn współczynnika 4 oraz stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku, z tym zastrzeżeniem, że odsetki te nie mogą przekroczyć wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż zawarł z pozwanym umowę kredytu. Pozwany

nie wywiązywał się z przyjętego zobowiązania terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w zawartej umowie.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2017 roku zawieszono postępowanie w sprawie (art. 177 § 1 pkt 6 kpc, k.62).

Pismem z 18 stycznia 2018 roku powód wniósł zażalenia na postanowienie Sądu o zawieszeniu postępowania (k.72-75), które zostało oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Katowicach (sygn. akt V ACz 75/18) z dnia 23 maja 2018 roku 9k. (...).

Wskutek złożonego przez stronę powodową wniosku, postanowieniem z 19 grudnia 2018 roku podjęto postępowanie w sprawie i ustanowiono dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. D. (1), kuratora w osobie adwokata wskazanego przez Ora w K. (k.139), a skuteczność doręczenia odpisu pozwu do rąk kuratora uzależnił od upływu 1 miesiąca od daty ogłoszenia w budynku Sądu. (k.133).

Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego w odpowiedzi na pozew (k.144-146) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie wynagrodzenia według norma przepisanych. Kurator podniósł, iż powód nie poprzedził wypowiedzenia umowy kredytu odrębnymi wezwaniami do zapłaty zaległych rat. Przed wypowiedzeniem umowy kredytu Bank nie podjął działań upominawczych, co stanowi naruszenie obowiązku objętego treścią § 11 ust. 2 umowy kredytu, a wypowiedzenie umowy kredytu jest bezskuteczne. Nadto wskazał, iż wypowiedzenie umowy pod warunkiem niezapłacenia zadłużenia, nie zawsze czyni wypowiedzenie umowy czynnością ważną.

Sąd ustalił:

Strony w dniu 2 lutego 2015 roku zawarły umowę kredytu gotówkowego nr (...). Na mocy wskazanej umowy i na warunkach w niej określonych powód udzielił pozwanemu A. D. (2) kredytu w wysokości 236.112,00 zł. Pozwany zobowiązał się spłacić otrzymany kredyt wraz z odsetkami i prowizją zgodnie z treścią Umowy w 120 równych miesięcznych ratach po 1.967,60 zł płatnych do 15 dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca marca 2015 roku. (umowa kredytu k .21-23 v).

Od sierpnia 2015 roku pozwany zaprzestał spłacania rat (wykaz dokonywanych wpłat i harmonogramu spłat k.26, k.27-28).

Z powodu braku dokonywania wpłat przez pozwanego oraz braku uregulowania zaległości, a tym samym niewywiązywaniem się z warunków Umowy, powód zgodnie z treścią § 11 umowy kredytu gotówkowego w dniu 20 października 2015 roku wypowiedział umowę ze skutkiem na dzień 15 grudnia 2015 roku (k.29), wzywając wcześniej (k.155) pozwanego do zapłaty. Wobec bezczynności pozwanego w dniu 7 kwietnia 2016 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia wynikającego z rozwiązanej umowy kredytu gotówkowego w wysokości 145.512,26 zł w terminie 7 dni (k.157). Następnie 4 października 2016 roku Bank sporządził wyciąg z ksiąg banku na łączną kwotę 152.440,46 zł (k.31), na którą składa się:

- należność główna w wysokości 134.248,96 zł,
- odsetki umowne w kwocie 6.623,93 zł naliczone za okres od 3 lutego 2015 roku do 15 grudnia 2015 roku w kwocie 11.507,57 zł obliczane według stopy procentowej dla należności przeterminowanych, których stopa procentowa stanowi iloczyn współczynnika 4 oraz stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku, 60 zł z tytułu opłat i prowizji bankowych
- dalsze odsetki umowne od należności głównej w kwocie 13.248,96 zł od dnia 4 października 2016 roku do dnia zapłaty, naliczane według stopy procentowej dla należności przeterminowanych, których stopa procentowa stanowi iloczyn współczynnika 4 oraz stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku, nie większe niż odsetki maksymalne za opóźnienie.

Przed wniesieniem pozwu Bank wezwał pozwanego do uregulowania wymagalnego zadłużenia, wskazując jednocześnie możliwość polubownego rozwiązania sporu (k.46)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów, uznając je za wiarygodne w całości, a także na podstawie twierdzeń powódki przedstawionych w pismach procesowych, które nie budziły wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Dokumenty przedłożone przez powoda wzajemnie korelują i uzupełniają się. Strona pozwana nie podważała wartości dowodowej przedłożonych przez powoda dowodów w postaci dokumentów, nie zakwestionowała dochodzonego roszczenia ani przekazania środków pieniężnych.

Sąd zważył :

Strony łączyła umowa kredytu, unormowanego w art. 69 i nast. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.jedn. Dz.U. 2018 poz. 2178 z późn. zm.), zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W myśl art. 75 ustawy w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu bank może umowę wypowiedzieć. Możliwość wypowiedzenia umowy w przypadku uchybienia przez kredytobiorcę jej postanowieniom dotyczącym zasad i terminów spłat kredytu przewidywał również § 11 łączącej strony umowy. Zawarta między stronami umowa kredytu wykreowała stosunek zobowiązaniowy między stronami odpowiadający wyżej wskazanym przepisom.

Pozwany nie podważył w jakikolwiek sposób wartości dowodowej przedłożonych przez powoda dokumentów. Wbrew stanowisku pozwanego, dłużnik został wezwany do zapłaty przed wypowiedzeniem Umowy (k.155). Sposób i warunki wypowiedzenia przez strony umowy kredytowej wynikają z postanowień umowy. Podstawą wypowiedzenia było niespłacanie rat kredytu. Wobec niedotrzymywania przez pozwanego warunków umowy, powód miał możliwość wypowiedzenia, co skutecznie uczynił. Skutkiem wypowiedzenia umowy kredytu cała wierzytelność stała się wymagalna.

Odnośnie do zarzutu pozwanego dotyczącego skuteczności wypowiedzenia umowy o kredyt należy wskazać, że powód wypowiedział umowę łączącą strony kredytu „za 30-dniowym okresem wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 15.12.2015. Niniejsze oświadczenie woli dotyczące wypowiedzenia umowy o kredyt nie będzie miało mocy prawnej w [przypadku uregulowania w nieprzekraczalnym terminie (..) całości należności powiększonej o (..) oraz bieżącą ratę spłaty, której termin wymagalności upływa w dniu wyznaczonym harmonogramem spłat kredytu”. Powódka utrzymuje, że jej wypowiedzenie miało charakter stanowczy i obowiązywało od chwili doręczenia pozwanemu pisma. Warunkowy charakter wypowiedzeniu nadał pozwany (kurator dla nieznanego z miejsca pobytu) i upatrywał go w niepoprzedzeniu wypowiedzenia czynnościami upominawczymi. W toku procesu zostało wykazane, jak wcześniej podniesiono, że pozwany został wezwany do zapłaty przez wypowiedzeniem umowy.

Badając ważność wypowiedzenia należy także wskazać, że z uwagi na brak udziału w sprawie pozwanego, którego zastępował kurator dla nieznanego z miejsca pobytu, Sąd nie ustalił, w jaki sposób A. D. (1) zrozumiał treść wypowiedzenia. Jak wynika z ugruntowanego stanowiska orzecznictwa (por. np. postanowienie 7SSN z dnia 22.03.2013r. IIICZP 85/12, wyrok SA w Katowicach z dnia 23.01.2018r. VAGa 49/18), z mocy art. 89 kc dopuszczalne jest co do zasady, dokonanie czynności prawnej zawierającej zastrzeżenie, że jej skutek zależy od skorzystania z uprawnienia lub woli wykonującego zobowiązanie, a zdarzenie zależne od zachowania strony może polegać na spełnieniu lub niespełnieniu świadczenia. Zastrzeżenie to podlega ocenie na podstawie art. 353(1) kc z uwzględnieniem normatywnej konstrukcji warunku określonej w art.89 kc. Bank wypowiedział Umowę dając jednocześnie pozwanemu możliwość działania powodującego, że wypowiedzenie „traci moc”. Warunek jaki został postawiony przez powoda miał charakter warunku rozwiązującego a nie zawieszającego.

Z powyższych względów, w ocenie Sadu powód wykazał – zgodnie z art. 6 k.c. - roszczenie zarówno co do zasady, jak i wysokości. Z przedłożonych dokumentów wynika zawarcie umowy, jej treść i zasady wypowiedzenia, natomiast z wyciągu z ksiąg banku wynika wysokość zadłużenia w czasie złożenia pozwu.

W tych okolicznościach w oparciu o przepisy art. 69 ust. 1 i 75 ust. 1 ustawy Prawo bankowe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę objętą żądaniem pozwu.

Jednocześnie na mocy art. 98 kpc zasądzono od pozwanego na rzecz powoda zwrot poniesionych przez stronę powodową kosztów procesu, a kuratorowi dla nieznanego miejsca pobytu pozwanego przyznano wynagrodzenie od Skarbu Państwa w kwocie wynikającej z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej powiększone o należny podatek VAT (por. postanowienie SN z 21.05.2009r. VCNP 1/09).

SSO E.Dawczak-Schaefer